

REISVERSLAG 2019 NR.1 ECONOMIE VOOR ATELIER VOOR DOVEN.

1 januari: op de eerste dag van een splinternieuw jaar het eerste reisverslag. Ons huisje in Senegal was zo ontzettend vuil dat we bij aankomst eerst een grote schoonmaak moesten houden. Alles zat onder aangekoekt zout, dooie visresten en het stonk er geweldig. Oorzaak was de vloedgolf deze zomer die het zeewater tot in het huisje bracht.

Informatica school

Daarvoor waren we even heen en weer (500 km.) naar Sokone en Toubacouta, in het zuiden van Senegal, naar twee projecten van ons. In de Sokone floreert al jaren de informatica-school van Codou. Heel wat jongeren krijgen daar les in het omgaan met de computer, internet, en hoe dat verstandig te gebruiken. Dat laatste is ook hier niet overbodig. Er heerst een bloeiende bedrijvigheid en een aantal jonge mensen heeft er een baan gevonden.

Heel voorzichtig is de stichting Silent Work Senegal opgezet. Dat is niet eenvoudig, maar het lijkt te lukken, Codou gaat daarin de secretarisrol vervullen.

Dan door naar Touba Couta, waar een andere bedrijvigheid heerst. Een dag voor deze trip hebben we Yvonne van Shenanigan en Ruth, haar vriendin, van de luchthaven

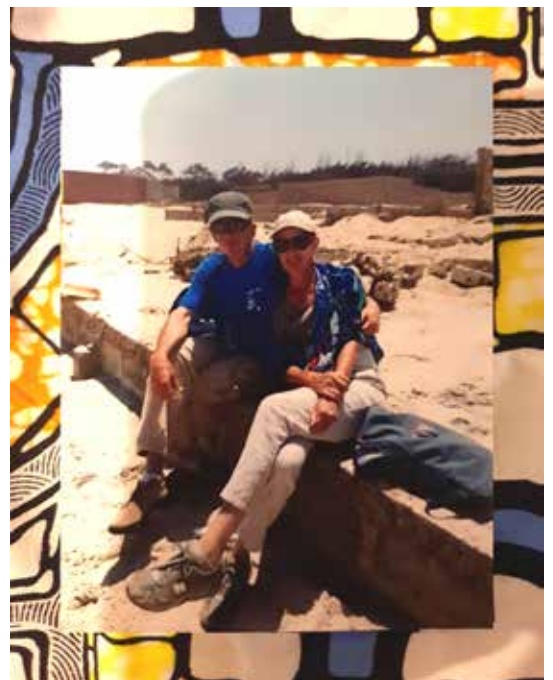
gehaald en hebben we in de middag inkopen gedaan bij de Peulh in Dakar.

Shenanigan laat vooral boxershorts maar sinds kort ook blouses en nu als experiment kimono's maken, alles bij het atelier van Tairou, een dove tailleur en een expert op dit gebied. Nu al enkele jaren maakt hij met zijn team meer dan 1000 boxershorts voor Shenanigan. Met veel succes dus.

Ontzettend leuk dat een groep enthousiaste mensen uit Nederland deze handel (met onze hulp) heeft opgezet en dat het nu tussen Shenanigan en Tairou een echte handel is geworden. De producten zien er fantastisch uit en we raden dus iedereen aan de website <https://www.shenanigan.nl/> te bezoeken om de resultaten te bewonderen en aan te schaffen.

Ons huisje aan zee, of liever bijna in zee, is weer schoon en we genieten een paar dagen van zee, zon en rust. M. Yaya Barri, het gepensioneerd hoofd van de school in dit dorp, komt het erf oplopen met een blanke meneer... Ik kijk verbaasd en leg mijn poetswerk neer. We maken kennis en gaan in de schaduw zitten. De man begint te vertellen dat zijn vrouw is overleden in april, zij hebben een huis in M'Borro niet zover hiervandaan. Hij werkte in Mali en zijn vrouw voor de Europese Unie. Als nagedachtenis aan zijn vrouw willen hij en hun vrienden een bijdrage geven aan een project van Silent Work. We hadden een fijn gesprek. We zullen de bijdrage gebruiken voor Casa des Sourds, het huis voor dove kinderen die hier naast ons erf naar school gaan.

Inmiddels aangekomen in Nouakchott, Mauritanië. Vanmorgen gingen we naar de markt, zo groot als een dorp maar dan vol bezoekers, om een rooster voor op het vuur te laten maken, toen ik iemand 'Woodi kunstbeen'(vrij vertaald) hoorde roepen. Ik had de man 18 jaar geleden een kunstbeen laten aanmeten. Het ding viel bijna uit elkaar, was meer duct tape dan been, maar hij liep en straalde. 'Ik heb nooit meer één cent gebedeld', zei hij trots. Dat bleek destijds de deal te zijn: ik zou een kunstbeen geven en hij niet meer bedelen, zo hielp hij mij herinneren. Leuke kerel geworden dat joch van 17. Daar geniet ik stiekem enorm van.

Voor iedere lezer een heel liefdevol 2019.

Woodi Wiljo en Demba Abou.

Voor nieuwe betrokkenen bij Silent Work:
Silent Work is opgericht door mevrouw Wiljo Woodi Oosterom in 2000
en ingeschreven bij de kamer van Koophandel.

Silent Work werkt voor de vergeten kinderen van Afrika en zorgt in
ontoegankelijke gebieden voor:

- Schoon drinkwater,
- Gezonde voeding (landbouw),
- Gezondheidszorg,
- Onderwijs en
- Werkgelegenheid

En vergeet daarbij het dove en/of gehandicapte kind niet.

www.silentwork.org

IBAN:NL29 RABO 0356 918890

